

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

જ્ઞાન દાસ

વિરુદ્ધ

ગ્રામ પંચાયત, ગામ સુન્નેર કલાન અને અન્યો.

૨૧ જુલાઈ, ૨૦૦૬

[અરિજીત પસાયત અને લોકેશ સિંધ્ પંતા, ન્યાયમૂર્તિશ્રી]

સિવિલ પ્રોસિજર કોડ, ૧૯૦૮ -- કલમ ૧૦૦ -- બીજી અપીલ --
હાઈકોર્ટનું અધિકારક્ષેત્ર -- કાયદાના નોંધપાત્ર પ્રશ્નોને લગતી અપીલો સુધી
મર્યાદિત છે -- હાઈકોર્ટ દ્વારા પસાર કરાયેલ વાંધાજનક ચુકાદો એ દર્શાવતો
નથી કે કાયદાનો કોઈ મહત્વપૂર્ણ પ્રશ્ન ઘડવામાં આવ્યો છે અથવા જો કોઈ હોય
તો, આ રીતે ઘડવામાં આવેલા પ્રશ્ન પર બીજી અપીલ સાંભળવામાં આવી હતી
-- આવા ચુકાદાને જાળવી શકાય નહીં -- જમીન કાયદા -- પંજાબ ગ્રામ્ય
સામાન્ય જમીન (નિયમન) અધિનિયમ, ૧૯૬૧ -- કલમ ૧૧.

વિવાદગ્રસ્ત જમીનના સંબંધમાં કબજો મેળવવાનો દાવો ટ્રાયલ કોર્ટ અને પ્રથમ અપીલ કોર્ટ બંને દ્વારા આ આધાર પર કરવામાં આવ્યો હતો કે વાદી (અપીલકર્તા) જમીનનો સોંજીદાર છે અને તેને બળજબરીથી અને ગેરકાયદેસર રીતે બેદખલ કરવામાં આવ્યો હતો. જોકે, બીજી અપીલમાં ઉચ્ચ અદાલતે જણાવ્યું હતું કે પંજાબ વિલેજ કોમન લેન્ડ્સ (રેગ્યુલેશન) એક્ટ, ૧૯૬૧ની કલમ ૧૧ હેઠળ માત્ર કલેક્ટર જ સોંજીદાર અધિકારોના મુદ્દા પર ચુકાદો આપી શકે છે અને સિવિલ કોર્ટને આ બાબતે કોઈ અધિકારક્ષેત્ર નથી. તદ્દનુસાર અપીલને મંજૂરી આપવામાં આવી હતી અને નીચેની અદાલતો દ્વારા પસાર કરાયેલા ચુકાદા અને હુકમને રદ કરવામાં આવ્યો હતો.

આ કોર્ટ સમક્ષ અપીલમાં અપીલકર્તા દ્વારા એવી વિનંતી કરવામાં આવી હતી કે હાઈકોર્ટે કલમ ૧૦૦ સી.પી.સી. દ્વારા ફરજિયાત કરાયેલા મહત્વપૂર્ણ પ્રશ્ન અથવા કાયદાના પ્રશ્નો ઘડ્યા વિના બીજી અપીલનો નિકાલ કરવામાં ભૂલ કરી હતી. પ્રતિવાદીએ દલીલ કરી હતી કે બીજી અપીલનો નિર્ણય લેવામાં આવે તે પહેલાં કાયદાનો કોઈ મહત્વપૂર્ણ પ્રશ્ન ઘડવામાં આવ્યો ન હતો, છતાં તે માન્ય છે, કારણ કે કલમ ૧૦૦ ની પેટા કલમ (૫) ની જોગવાઈ હાઈકોર્ટને કારણો નોંધીને કાયદાના અલગ મહત્વપૂર્ણ પ્રશ્ન પર બીજી અપીલનો નિર્ણય લેવાની મંજૂરી આપે છે.

આ મામલાને હાઈકોર્ટમાં પરત મોકલીને કોર્ટે,

ઠરાવાયુ:૧. એ હાઈ કોર્ટ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા વિવાદિત ચુકાદાનું અવલોકન એ દર્શાવતું નથી કે, કાયદાનો કોઈ નોંધપાત્ર પ્રશ્ન ઘડવામાં આવ્યો છે અથવા બીજી અપીલની સુનાવણી આ રીતે ઘડવામાં આવેલા પ્રશ્ન પર કરવામાં આવી હતી.આમ હોવાથી, ચુકાદો જાળવી શકાતો નથી.(૭૮૪-સી-ડી]

ઈશ્વર દાસ જૈન વિરુદ્ધ સોહન લાલ, [૨૦૦૦] ૧ એસ. સી. સી. ૪૩૪;
રૂપ સિંહ વિરુદ્ધ રામ સિંહ, [૨૦૦૦] ૩ એસ. સી. સી. ૭૦૮; કન્હૈયાલાલ
વિરુદ્ધ અનુપકુમાર, [૨૦૦૩] ૧ એસ. સી. સી. ૪૩૦; ચડત સિંહ વિરુદ્ધ
બહાદુર રામ અને અન્ય., [૨૦૦૪] ૬ એસ. સી. સી. ૩૫૯; જોસેફ સેવેરેન
અને અન્ય વિરુદ્ધ બેની મેથ્યુ અને અન્ય, [૨૦૦૫] ૭ એસ. સી. સી. ૬૬૭
અને શશીકુમાર અને અન્ય વિરુદ્ધ કુન્નાથ ચેલાપન નાયર અને અન્ય,
[૨૦૦૫] ૧૨ એસ. સી. સી. ૫૮૮, પર આધારિત

૨. કલમ ૧૦૦ ની પેટા-કલમ (૫) ની જોગવાઈ અંગેની દલીલ પ્રતિવાદીના વલણને ટેકો આપવાને બદલે તેમની વિરુદ્ધ જાય છે.આ જોગવાઈ

ત્યારે જ લાગુ પડે છે જ્યારે કાયદાનો કોઈ મહત્વપૂર્ણ પ્રશ્ન પહેલાથી જ ઘડવામાં આવ્યો હોય અને તે હાઈકોર્ટને કાયદાના કોઈપણ મહત્વપૂર્ણ પ્રશ્ન પર અપીલ, રેકૉર્ડ કરવાના કારણોસર, સાંભળવાની સત્તા આપે છે."કાયદાના અન્ય કોઈપણ મહત્વપૂર્ણ પ્રશ્ન પર" આ અભિવ્યક્તિ સ્પષ્ટપણે દર્શાવે છે કે કાયદાનો કોઈ મહત્વપૂર્ણ પ્રશ્ન પહેલાથી જ ઘડાયેલો હોવો જોઈએ અને પછી ફક્ત બીજો મહત્વપૂર્ણ પ્રશ્ન જે અગાઉ ઘડવામાં આવ્યો ન હતો તે હાઈકોર્ટ દ્વારા નોંધાયેલા કારણોસર હાથ ધરવામાં આવી શકે છે, જો તેનો મત હોય કે કેસમાં આવા પ્રશ્નનો સમાવેશ થાય છે.[૭૮૫-૭-એચ; ૭૮૬-એ]

આર. એસ. એ. નં.૮૯૫/૧૯૮૪ માં ચંદીગઢ ખાતે પંજાબ અને હરિયાણા હાઈકોર્ટના ૧૫.૯.૨૦૦૪ ના ચુકાદા અને આદેશમાંથી.

અપીલકર્તા તરફે એસ. કે. બગ્ગા, સિરાજ બગ્ગા અને સુરેસ્તા બગ્ગા.

પ્રતિવાદીઓ તરફે ઈશ્વર સિંહ, વિમલ, દિનેશ વર્મા અને એ. પી. મોહંતી.

કોર્ટનો ચુકાદો આના દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો

અરિજીત પસાયત, ન્યાયમૂર્તીશ્રી, પરવાનગી આપવામાં આવી.

આ અપીલ પંજાબ અને હરિયાણા હાઈકોર્ટના વિદ્વાન સિંગલ જજ દ્વારા નિયમિત બીજી અપીલ નં.૮૯૫/૧૯૮૪ માં આપવામાં આવેલા ચુકાદા સાથે સંબંધિત છે.બીજી અપીલ પ્રતિવાદીઓ દ્વારા કબજા માટેના દાવામાં દાખલ કરવામાં આવી હતી.આ દાવાનો નિર્ણય ટ્રાયલ કોર્ટ અને પ્રથમ અપીલ કોર્ટ બંને દ્વારા એ આધાર પર લેવામાં આવ્યો હતો કે અહીં વાદી (અપીલકર્તા) વિવાદિત જમીનનો સોંજીદાર છે અને તેને બળજબરીથી અને ગેરકાયદેસર રીતે દૂર કરવામાં આવ્યો હતો.હાઈકોર્ટે ઠરાવ્યું હતું કે, જ્યારે કોઈ વ્યક્તિ વિવાદમાં મિલકતમાં માલિકી, અધિકાર અથવા હિતનો દાવો કરે છે, ત્યારે તે માલિક અથવા સોંજીદાર અથવા ભાડૂત હોય છે, ત્યારે દીવાની અદાલતના અધિકારક્ષેત્રને પ્રતિબંધિત કરવામાં આવે છે.સોંજીદાર અધિકાર એ વાદી-અહીં અપીલકર્તા દ્વારા દાવો કરાયેલ હિત છે.તેથી, દીવાની અદાલત આ મામલે ચુકાદો આપી શકતી નથી.પંજાબ વિલેજ કોમન લેન્ડ્સ (રેગ્યુલેશન) એક્ટ, ૧૯૬૧ (ત્યારબાદ 'અધિનિયમ' તરીકે ઓળખવામાં આવશે) ની કલમ ૧૧ હેઠળ ફક્ત કલેક્ટર જ નક્કી કરી શકે છે કે વિવાદિત મિલકતમાં વાદીનો કોઈ સોંજીદાર અધિકાર હતો કે નહીં.તે મુજબ અપીલ મંજૂર કરવામાં આવી હતી, નીચેની અદાલતો દ્વારા પસાર કરાયેલા ચુકાદા અને હુકમનામાને બાજુ પર રાખવામાં આવ્યા હતા અને વાદી-અપીલકર્તાનો દાવો ફગાવી દેવામાં આવ્યો હતો.

અપીલના સમર્થનમાં અનેક મુદ્દાઓ પર ભાર મૂકવામાં આવ્યો હોવા છતાં, જે મૂળ મુદ્દો ઉઠાવવામાં આવ્યો હતો તે એ હતો કે સિવિલ પ્રોસિજર કોડ, ૧૯૦૮ (ટૂંકમાં 'કોડ') ની કલમ ૧૦૦ મુજબ બીજી અપીલનો નિકાલ હાઈકોર્ટ દ્વારા કાયદાના નોંધપાત્ર પ્રશ્ન ઘડ્યા વિના કરવામાં આવ્યો છે.તેથી, હકીકતલક્ષી પાસાઓ સાથે વિગતવાર વ્યવહાર કરવો જરૂરી નથી.

અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે, હાઈકોર્ટ દ્વારા કોડની કલમ ૧૦૦ દ્વારા ફરજિયાત મહત્વપૂર્ણ પ્રશ્ન અથવા કાયદાના પ્રશ્નો ઘડ્યા વિના બીજી અપીલનો નિકાલ કરવો વાજબી નથી.

પ્રતિવાદીઓ તરફના વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે, હાઈકોર્ટે કાયદાના પ્રશ્નો જરૂરી મુજબ ઘડ્યા નથી, છતાં પુરાવાઓનું વિશ્લેષણ કર્યા પછી, તે તારણ કાઢ્યું છે કે નીચેની અદાલતો દ્વારા વ્યક્ત કરાયેલા મંતવ્યો કાયદાની દૃષ્ટિએ યોગ્ય નથી, અને સિવિલ કોર્ટ પાસે દાવા સાથે વ્યવહાર કરવાનો કોઈ અધિકારક્ષેત્ર નથી.

વધુમાં એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે, બીજી અપીલનો ચુકાદો આપવામાં આવ્યો તે પહેલાં કાયદાનો કોઈ નોંધપાત્ર પ્રશ્ન ઘડવામાં આવ્યો ન હતો, તેમ છતાં તે સ્વીકાર્ય છે, કારણ કે કલમ ૧૦૦ ની પેટા કલમ (૫) ની

જોગવાઈ ઉચ્ચ અદાલતને કારણો નોંધવાની શરત હેઠળ કાયદાના અલગ નોંધપાત્ર પ્રશ્ન પર બીજી અપીલનો નિર્ણય લેવાની મંજૂરી છે.

સંહિતાની કલમ ૧૦૦ "બીજી અપીલ" સાથે સંબંધિત છે.આ જોગવાઈ નીચે મુજબ છે:

"૧૦૦ (૧) આ સંહિતાના મુખ્ય ભાગમાં અથવા હાલ અમલમાં રહેલા કોઈપણ અન્ય કાયદા દ્વારા સ્પષ્ટ રીતે જોગવાઈ ન કરવામાં આવે તે સિવાય, જો હાઈકોર્ટને ખાતરી થાય કે કેસમાં કાયદાનો નોંધપાત્ર પ્રશ્ન સામેલ છે, તો હાઈકોર્ટને ગોણ કોઈપણ અદાલત દ્વારા અપીલમાં પસાર કરાયેલા દરેક હુકમનામા સામે હાઈકોર્ટમાં અપીલ થઈ શકશે.

(૨) આ કલમ હેઠળ એકપક્ષીય રીતે પસાર કરવામાં આવેલા અપીલ હુકમનામા હેઠળ અપીલ થઈ શકે છે.

(૩) આ કલમ હેઠળ અપીલમાં, અપીલના મેમોરેન્ડમમાં અપીલમાં સામેલ કાયદાના મહત્વપૂર્ણ પ્રશ્નનો ચોક્કસ ઉલ્લેખ હોવો જોઈએ.

(૪) જ્યાં હાઈકોર્ટને ખાતરી થાય કે કોઈપણ કેસમાં કાયદાનો એક મહત્વપૂર્ણ પ્રશ્ન સામેલ છે, તો તે તે પ્રશ્ન ઘડશે.

(૫) અપીલની સુનાવણી આ રીતે ઘડવામાં આવેલા પ્રશ્ન પર કરવામાં આવશે અને પ્રતિવાદીને અપીલની સુનાવણી વખતે એવી દલીલ કરવાની મંજૂરી આપવામાં આવશે કે કેસમાં આવા પ્રશ્નનો સમાવેશ થતો નથી:

પરંતુ આ પેટા-કલમમાં કંઈપણ, કોર્ટ દ્વારા ઘડવામાં ન આવેલા કાયદાના અન્ય કોઈપણ મહત્વપૂર્ણ પ્રશ્ન પર અપીલ સાંભળવાની શક્તિને છીનવી લેતું અથવા ઘટાડતું માનવામાં આવશે નહીં, જો તે સંતુષ્ટ થાય કે કેસમાં આવા પ્રશ્નનો સમાવેશ થાય છે."

હાઈકોર્ટ દ્વારા પસાર કરાયેલા વાંધાજનક ચુકાદાનું અવલોકન કરવાથી એવું દેખાતું નથી કે કાયદાનો કોઈ મહત્વપૂર્ણ પ્રશ્ન ઘડવામાં આવ્યો છે અથવા જો કોઈ હોય તો, આ રીતે ઘડવામાં આવેલા પ્રશ્ન પર બીજી અપીલની સુનાવણી કરવામાં આવી હતી. આમ હોવાથી, ચુકાદો જાળવી શકાતો નથી.

ઈશ્વર દાસ જૈન વિરુદ્ધ સોહન લાલ [૨૦૦૦ (૧) એસ. સી. સી. ૪૩૪]
માં આ કોર્ટે પેરા ૧૦માં આ રીતે જણાવ્યું છે:

"૧૦.હવે કલમ ૧૦૦ સી.પી.સી. હેઠળ, ૧૯૭૬ ના સુધારા પછી, હાઈકોર્ટ માટે કાયદાનો એક મહત્વપૂર્ણ પ્રશ્ન ઘડવો જરૂરી છે અને આમ કર્યા વિના પ્રથમ અપીલ કોર્ટના ચુકાદાને ઉલટાવી શકાય નહીં."

ફરી એકવાર રૂપ સિંહ વિરુદ્ધ રામ સિંહ [૨૦૦૦ (૩) એસ. સી. સી. ૭૦૮] માં આ કોર્ટે વ્યક્ત કર્યું છે કે હાઈકોર્ટનું અધિકારક્ષેત્ર કાયદાના મહત્વપૂર્ણ પ્રશ્નોને લગતી અપીલો સુધી મર્યાદિત છે. ઉપરોક્ત ચુકાદાનો પરિચ્છેદ ૭ વાંચે છે:

"૭. એ વાતનું પુનરાવર્તન કરવું જોઈએ કે કલમ ૧૦૦ સી.પી.સી.હેઠળ બીજી અપીલ દાખલ કરવાનો હાઈકોર્ટનો અધિકારક્ષેત્ર ફક્ત એવી અપીલો સુધી મર્યાદિત છે જેમાં કાયદાના મહત્વપૂર્ણ પ્રશ્નોનો સમાવેશ થાય છે અને તે કલમ ૧૦૦ સી.પી.સી. હેઠળ તેના અધિકારક્ષેત્રનો ઉપયોગ કરતી વખતે હકીકતના શુદ્ધ પ્રશ્નોમાં દખલ કરવાનો હાઈકોર્ટને કોઈ અધિકારક્ષેત્ર આપતું નથી. તે સિવાય, મામલાના નિકાલ સમયે, હાઈકોર્ટે બીજી અપીલ દાખલ કરતી વખતે તેના દ્વારા ઘડવામાં આવેલા કાયદાના પ્રશ્ન પર પણ ધ્યાન આપ્યું ન હતું કારણ કે વાંધાજનક ચુકાદામાં તેનો કોઈ સંદર્ભ નથી. વધુમાં, પુરાવાઓની પ્રશંસા કર્યા પછી, હકીકત શોધતી અદાલતોએ એવું ઠરાવ્યું કે પ્રતિવાદીએ બટાઈ તરીકે, એટલે કે ભાડૂઆત

તરીકે, જગ્યાના કબજામાં પ્રવેશ કર્યો હતો અને તેનો કબજો માન્ય હતો અને તે ક્યારે વિરોધી અને પ્રતિકૂળ બન્યો તે અંગે કોઈ દલીલ કે પુરાવા નહોતા.નીચે આપેલા બે અદાલતો દ્વારા નોંધાયેલા આ તારણો પુરાવા અને રેકૉર્ડ પરની સામગ્રીના યોગ્ય મૂલ્યાંકન પર આધારિત હતા અને તે તારણોમાં કોઈ વિકૃતિ, ગેરકાયદેસરતા અથવા અનિયમિતતા નહોતી.જો પ્રતિવાદીને દાવાની જમીનનો કબજો ભાડે લેનાર તરીકે અથવા બટાઈ કરાર હેઠળ મળ્યો હોય, તો પરવાનગીવાળા કબજામાંથી તેણે મજબૂત અને ખાતરીપૂર્વક પુરાવા દ્વારા પ્રતિકૂળ ભાવના ધરાવે છે અને કબજો વાસ્તવિક માલિકના જ્ઞાન વિરુદ્ધ દર્શાવવાનું સ્થાપિત કરવાનું છે.લાંબા સમય સુધી ફક્ત કબજો રાખવાથી પરવાનગીયુક્ત કબજાને પ્રતિકૂળ કબજામાં રૂપાંતરિત કરવામાં પરિણમતું નથી (ઠાકુર કિશન સિંહ વિ. અરવિંદ કુમાર) [૧૯૯૪ (૬) એસ. સી. સી. ૫૯૧]. તેથી, હાઈકોર્ટે નીચેની બંને અદાલતો દ્વારા નોંધાયેલા તથ્યોના તારણોમાં દખલ ન કરવી જોઈતી હતી.

કન્હૈયાલાલ વિરુદ્ધ અનુપ કુમાર [૨૦૦૩ (૧) એસ. સી. સી. ૪૩૦] માં આ સ્થિતિને પુનરાવર્તિત કરવામાં આવી છે.

ચદત સિંહ વિરુદ્ધ બહાદુર રામ અને અન્યોમાં. [૨૦૦૪ (૬) એસ. સી. સી. ૩૫૯], તે આ રીતે જોવામાં આવ્યું હતું:

"૬.સંહિતાના કલમ ૧૦૦ ને ધ્યાનમાં રાખીને, અપીલના મેમોરેન્ડમમાં કલમ ૧૦૦ ની પેટા-કલમ (૩) હેઠળ જરૂરી હોય તે રીતે અપીલમાં સામેલ નોંધપાત્ર પ્રશ્નો અથવા પ્રશ્નોનો ચોક્કસ ઉલ્લેખ કરવો આવશ્યક છે.જ્યાં હાઈકોર્ટને ખાતરી થાય કે કોઈપણ કિસ્સામાં કાયદાનો કોઈ મહત્વપૂર્ણ પ્રશ્ન સામેલ છે, તો તે પેટા-કલમ (૪) હેઠળ તે પ્રશ્ન ઘડશે અને કલમ ૧૦૦ ની પેટા-કલમ (૫) માં જણાવ્યા મુજબ ઘડવામાં આવેલા પ્રશ્ન પર બીજી અપીલ સાંભળવી પડશે.

આ કોર્ટ દ્વારા જોસેફ સેવેરેન અને અન્ય વિરુદ્ધ બેની મેથ્યુ અને અન્ય [૨૦૦૫ (૭) એસ. સી. સી. ૬૬૭] માં આ સ્થિતિ પર ભાર મૂકવામાં આવ્યો હતો. શસીકુમાર અને અન્ય વિ કુન્નાથ ચેલપ્પન નાયર અને અન્યો. [૨૦૦૫ (૧૨) એસ. સી. સી. ૫૮૮].

કલમ ૧૦૦ ની પેટા-કલમ (૫) ની જોગવાઈ અંગેની દલીલ પ્રતિવાદીના વલણને ટેકો આપવાને બદલે તેમની વિરુદ્ધ જાય છે. આ જોગવાઈ ત્યારે જ લાગુ પડે છે જ્યારે કાયદાનો કોઈ મહત્વપૂર્ણ પ્રશ્ન પહેલાથી જ ઘડવામાં આવ્યો હોય

અને તે હાઈકોર્ટને કાયદાના કોઈપણ મહત્વપૂર્ણ પ્રશ્ન પર અપીલ, રેકૉર્ડ કરવાના કારણોસર, સાંભળવાની સત્તા આપે છે. "કાયદાના અન્ય કોઈપણ મહત્વપૂર્ણ પ્રશ્ન પર" આ અભિવ્યક્તિ સ્પષ્ટપણે દર્શાવે છે કે કાયદાનો કોઈ મહત્વપૂર્ણ પ્રશ્ન પહેલાથી જ ઘડાયેલો હોવો જોઈએ અને પછી ફક્ત બીજો મહત્વપૂર્ણ પ્રશ્ન જે અગાઉ ઘડવામાં આવ્યો ન હતો તે હાઈકોર્ટ દ્વારા નોંધાયેલા કારણોસર હાથ ધરવામાં આવી શકે છે, જો તેનો મત હોય કે કેસમાં આવા પ્રશ્નનો સમાવેશ થાય છે.

જે સંજોગોમાં વાંધાજનક ચુકાદો રદ કરવામાં આવે છે, અમે આ મામલો બીજી અપીલ નં.૮૯૫/૧૯૮૪ સાથે સંબંધિત છે ત્યાં સુધી કાયદા અનુસાર નિકાલ માટે હાઈકોર્ટને મોકલીએ છીએ. ઉપરોક્ત શરતો પર અપીલનો નિકાલ કરવામાં આવે છે, ખર્ચ અંગે કોઈ આદેશ આપવામાં આવતો નથી.

અપીલનો નિકાલ કરવામાં આવ્યો.

This judgment has been translated using AI Tool - SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.